

Հովհաննես Թումանյան

Կալի երգը

Արի, եզր ջան, Ծիրան ջա՛ն.

Հորովել ա՛, հորովել ա՛...

Ոտիդ արա, ուսիդ արա,

Կալը կալսենք, անձրև չրգա:

Տա՛ր, ման արա, ա՛ քեզ մեռնեմ,

Դարման արա, ցավըդ առնեմ:

Դարմանը՝ դու, ցորենը՝ մենք

Ձմեռն ուտենք, հանգիստ ապրենք:

Օրը գնաց, ա՛ Ծիրան ջան,

Բանը մնաց, ջան, ախպեր ջան:

Ոտիդ արա, ուսիդ արա՛,

Կալը կալսենք, անձրև չրգա:

1908
